

رشد نانوکریستالهای CU روی نانوتیوب های پتپید وسیله بازیافت:

کنترل اندازه نانو کریستالهای CU به وسیله هماهنگ کردن شکل پتپید.

اخیرا که در جستجو کردن روش های ابزار سازی جدید در نانو تکنولوژی که

از لحاظ زیستی الهام گرفته شده اند، یک روش زیستی جدید برای

نانومیتویهای CU با استفاده از نانومیتویهای پتپید معنی از هستیدین متوالی

آزمایش شد. مولکولهای پتپید متنی از هستیدین متوالی قبل نانو نیتوپ ها

جفت شدند و شناخت زیستی توالی خاص نسبت به CU منجر می شود تا CU

کافی روی نانو تیوپ ها را بپوشاند. نانوکریستالهاس CU به صورت یکنواخت

روی نانوتیوپ های هستترین با غلظت پرشش بالا پوشانده شدند. به علاوه

قطر متوسط نانو کریستال CU بین ۱۰ و ۳۰ nm روی نانو نیوپ به وسیله

کنترل کردن شکل یستیدعی از هستیدین به وسیله تغییرات ph کنترل شد. آن

نانوتیوپها تغییر مهمی را در ساخت راکستریکی به وسیله متنوع کردن قطره

دایره نانوکریستال نشان دادند. بنابر این این سیستم ممکن است به یک قالب

ساختاری هدایتگر برای میکروالکترونیک ها حس گرهای زیستی گسترش پیدا

کرد. این دوش بازیافت ساده می تواند برای ساختن نانوتیوپ های فلزی و

متنوع با پیشدهایی که توالی هایشان برای یون های مخصوص شناخته شده

به کار رود .

اندازه و شکل نانو کریستال ها تاثیرات مهم روی خاصیت های کاتالیتیک و

الکترونیک دارد . برای به کار بردن نانو کریستال ها به عنوان قالب های

ساختاری برای الکترونیک ابزار مغناطیسی نانوکریستال ها باید جفت شوند .

اگر چه نانو کریستال های گوناگون یکنواخت جمع شده اند و همچنین

نانوکریستال ها روی سطوح نانو تیوپ ها اخیراً استوانه ای گزارش شده اند.

وقتی نیروی اتصالی عملکردهای موج روی هم افتاده بین نانو کریستال های

هم جوار به وسیله فشار شبکه نانو کریستال ها هماهنگ می شود ، دامنه

ساختارهای الکترونیک قابل توجه می باشد زیرا به مسافت و اندازه interdot

بستگی دارد . اگر نانو کریستال ها بتوانند روی شکل هندسی نانو تیوپ در

قطرهای کنترل شده و غلظت های پوشش تشکیل شوند ممکن است نانوتیوب

هایی با خاصیت های الکترونیک سازگار از یک نوع نانو کریستال تولید کند .

اگر چه این نوع ماده به عنوان یک قالب ساختاری به کار می رود تا اجزای

الکترونیکی با اندازه نانو متر در حس گرهای میکروالکترونیکی و زیستی

ریشه هایی را هم مربوط سازد .

سیستم های زیستی ترکیب های نانو کریستال فلزات گوناگون در شکل ها و

اندازه های دقیق و قابل تجدید را کنترل می کنند. بنابر این به کار بردن نانوتیوب ها به عنوان قالب ها که در آن نانوکریستال های monodisperse رشد می کنند، منطقی است. پیچیدگی فلزات و پپتیدهایی شامل هستتیدین به صورت گسترده ای مطالعه شده اند، زیرا میل ترکیبی بالای آنها برای یون های فلزی سیستم های عصبی مرکزی به وسیله تغییر شکل پپتید به شکل های غیر عادی صدمه می زند و این تغییر شکل پروتئین ممکن است سبب بیماری پارکنسون و بیماری آلزایمر شود. بنابر این شکل نانوتیوب های غنی از هستتیدین متوالی برای به کار بردن یک قالب کافی برای ترکیب های نانوتیوب فلزی میسر می باشد، به علت توالی های خاص پپتید ها برای تولید نانوکریستال ها بابلور بالا. به علاوه شکل های پپتید روی نانوتیوب ها که می توانند به وسیله شرایط تجربی مثل PH غلظت یون و درجه حرارت، تعیین اندازه و غلظت پوشش نانوکریستال ها کنترل شوند بنابر این اندازه و غلظت پوشش نانوکریستال ها روی سطح نانوتیوب پپتید غنی از هستتیدین به وسیله هماهنگ کردن آن شرایط کنترل می شوند. زیرا نانوکریستال های فلزی در قطرهای کمتر از ۱۰ nm برای مشاهده یک تغییر هادی مهم به وسیله اندازه نانوکریستال ها هستند. این سیستم ممکن است به یک قالب ساختاری

نانوتیوب گسترش پیدا کند .

با به کار بردن این قاعده ، نانو کریستال های Au را روی نانوتیوب های

متوالی

[Alu-His-His-Ala-His-His-Ala-Asp(HRE)]

بازیافت کردیم و غلظت پوشش نانوکریستال Au به وسیله تغییر ph محلول

کنترل شد. پپتیدهای HRE متوالی به وسیله تغییر PH غلظت پوششی

نانوکریستال Au را کنترل کرد.

اندازه نانوکریستال Au بیش از ارزش های گوناگون PH ثابت بود، زیرا شکل

پپتید HRE نمی توانست به وسیله تغییر PH ، تغییر پیدا کند و این به علت

غلظت استحکام پپتید HRE است.

در اینجا ما رشد نانوکریستال Cu را روی نانوتیوب ها به وسیله یک پپتید

غنی از هیتیدین شرح می دهیم ، عملکرد ساخت در شکل ۱ شرح داده شده

است. به طور خلاصه پپتیدهای HG12 متوالی به گروه های آمید نانوتیوب ها

پراکنده شدند و به وسیله هیدروژن جفت شدند.

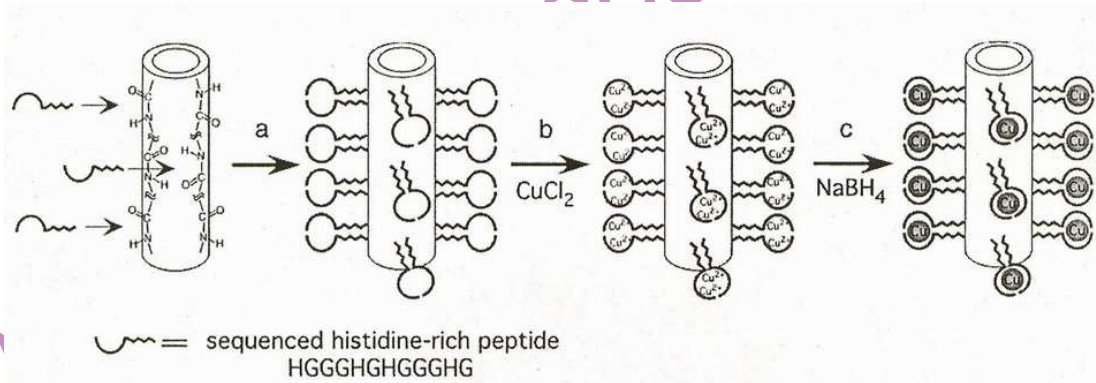

Fig. 1. Scheme of the Cu nanotube fabrication. (a) Immobilization of the sequenced HG12 peptide at the amide-binding sites of the template nanotubes. (b) The Cu ion-HG12 peptide complexation on the nanotube surfaces. (c) Cu nanocrystal growth on the nanotubes nucleated at Cu ion-binding sites after reducing trapped Cu ions with NaBH_4 .

شکل 1a. سپس پپتیدهای HG12، Cu(II) را به عنوان محل تشکیل هسته

(شکل 1b) برای رشد نانوکریستالها Cu بیشتر به وسیله احیای یون های

حبس شده هماهنگ می کنند. (شکل 1c)

این توالی پپتید به شکل های چندتایی به وسیله هماهنگ کردن یون های Cu در موقعیت های مختلف و تبسته به ارزش های PH تبدیل شد. بنابراین پپتید HG12 که روی سطح نانوتیوب پراکنده می شود.

امکان دارد که اندازه نانوکریستال ها را در نتیجه شکل های قابل تغییر با روش تغییر PH کنترل کند.

ما مشاهده کردیم که تغییر PH، شکل پپتید HG12 را تغییر داد و اندازه نانوکریستال Cu رشد کرده روی نانوتیوب به وسیله طیف نمای IR و میکروسکوپ الکترونی نشان داده شد. اگر چه جمع شدن نانوکریستال های Cu روی سطوح یکنواخت به طور گسترده برای کاربردهای میکروالکترونیک،

حس گرها و کاتالیتیک مطالعه شده اند.

این مطالعه یک نمونه رسیدگی نشده از monodisperse در حال رشد و

نانوکریستال های Cu ایزوتروپیک روی سطوح نانوتیوب به وسیله بازیافت

می باشد.

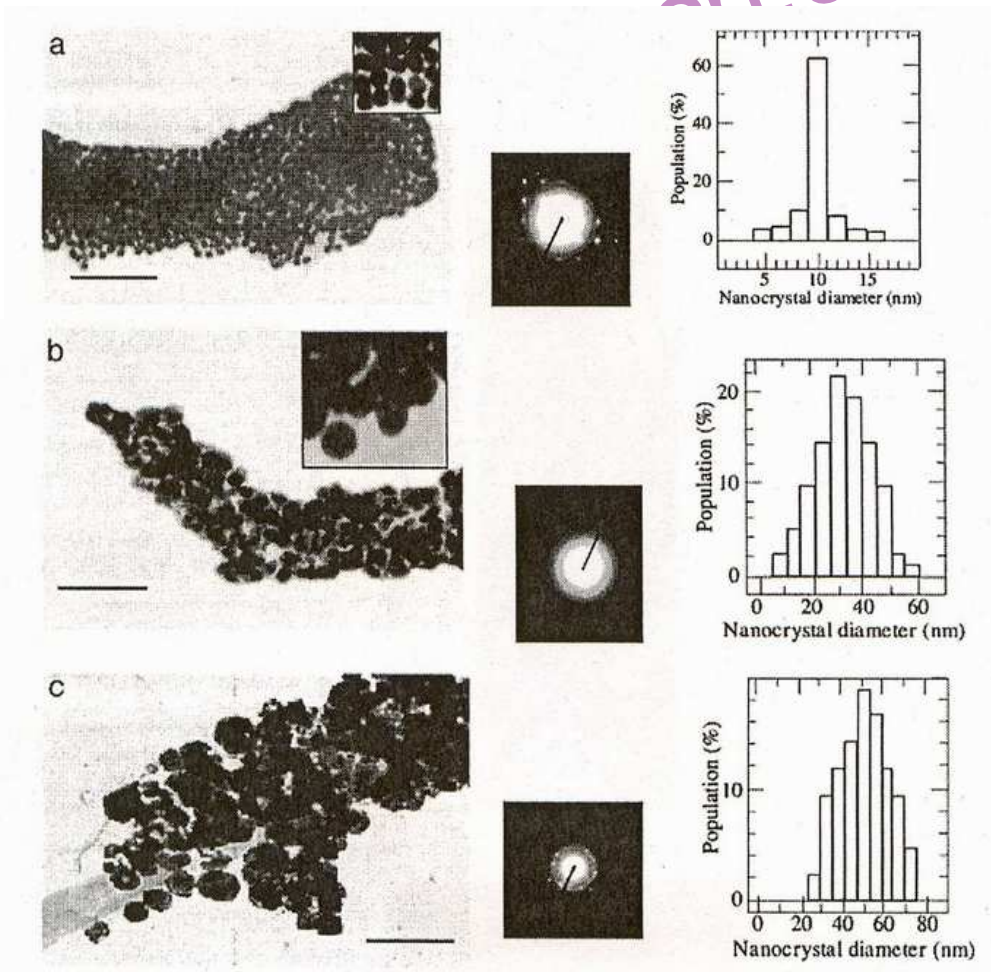

Fig. 2. (a) Cu nanocrystals grown on the nanotube at pH 6. (Left) TEM image. (Center) Electron-diffraction pattern. (Right) Size distribution. (Inset) The TEM image in higher magnification. (b) Cu nanocrystals grown on the nanotube at pH 8. (Left) TEM image. (Center) Electron-diffraction pattern. (Right) Size distribution. (Inset) The TEM image in higher magnification. (c) Cu nanocrystals grown on the nanotube without the HG12 peptide at pH 6. (Left) TEM image. (Center) Electron-diffraction pattern. (Right) Size distribution. (Scale bar = 100 nm.)

Materials and methods:

برای آماده کردن قالب ها برای پوشش نانوکریستال Cu ، مولکول های

Dicarboxylate به نانوتیوب ها در یک محلول اسید سیتریک (PH 5.5)

NaOH جمع شدند. پپتید HG12 به وسیله ترکیب کننده پپتید عملی به

صورت متوالی درآمد و با استفاده از Beckman 110 HPLC تصفیه شده

که مجهز بود به یک ردیف c.18 برای مطالعه ساختار و عملکرد ژن . برای

پراکندن پپتید HG12 روی نانوتیوب های قالب $50\mu\text{l}$ از محلول پپتید HG12

به $100\mu\text{l}$ از محلول نانوتیوب و پپتیدهای HG12 در محل های آمید ، سطوح

نانوتیوب به وسیله هیدروژن محدود شد (شکل 1a).

ترکیب واکنش به آرامی به مدت ۲۴ ساعت به حرکت درآمد. نانوتیوب های

پوشیده شده از آب و یونیزه شستشو شدند.

و سپس به مدت ۳۰ دقیقه centrifuged تا نانوتیوب های پوشیده از پپتید

HG12 را جمع آوری شدند.

پوشش پپتید HG12 روی نانوتیوب ها با استفاده از یک میکروسکوپ

Raman و میکروسکوپ نیروی اتمی تایید شد. برای رشد نانوکریستال های

Cu روی نانوتیوب های پپتید HG12 ، $50\mu\text{l}$ از محلول CuCl_2 به محلول

نانوتیوب پتید اضافه شد تا ترکیب های Cu(II)-HG12 را روی محلول نانوتیوب ها تشکیل بدهد تا محل های تشکیل هسته نانوکریستال Cu را به وجود بیاورد (شکل 1b).

غلظت Cu(II) ، در یک PH بین ۴ و ۱۰ برای مطالعه تاثیر PH روی رشد نانوکریستال Cu متفاوت بود. در همه موارد ، به مخلوط های واکنش اجازه داده شد تا در زیر اکسیژن توزیع نشده قرار بگیرد تا پراکندگی یون Cu را روی نانوتیوب ها کامل کند. (Cu II) روی نانوتیوب های پتید به وسیله $50\mu\text{mol}$ از NaBH_4 کاهش پیدا کرد تا نانوکریستال های Cu را تولید کند (شکل 1c). این کاهش (احیا) زیر اکسیژن انجام شد و محلول های به دست آمده به مدت ۲۴ ساعت بعد از کاهش با برنهایدرید سدیم were aged بعد از ۲۴ ساعت نانوتیوب ها با آب nanepurt شستشو داده شدند و سپس دوبار centrifuged تا عامل کاهش اضافی و نانوکریستال هایی که روی نانوتیوب ها را پوشاندند ، انتقال دهد. محلول های نانوتیوب ($3-5\mu\text{l}$) روی شبکه های TEM برای تجزیه بیشتر به وسیله TEM were dropped (مدل JEOL_1200 EX). دو دوره از آزمایشات کنترل به عنوان نمونه انجام

شدند. در دوره اول ، نانوکریستال های Cu مستقیماً روی نانوتیوب های مرتب در PH 6 بدون پپتیدهای HG12 که روی نانوتیوب ها را می پوشاند ، رشد یافتند. شرایط تجربی مانند مورد بالا بود به جز اینکه هیچ HG12 روی نانوتیوب ها را قبل از یون های Cu نمی پوشاند. در دوره دوم ، $50\mu\text{l}$ از محلول 50mM CuCl_2 با $50\mu\text{l}$ از پپتیدها در محلول هایی از PH6,PH8 زیر نته وژن هنگام عدم حضور نانوتیوب ها incubated. این محلول ها به وسیله برنهدرید سدیم کاهش پیدا کردند و مثل مرحله بالا شستشو پیدا کردند. این نمونه ها به وسیله TEM تجزیه شدند.

Results and discussion:

به علت تغییرات هیتیدین در حدود PH6 ، HG12 انتظار می رودیم تغییر شکل مهم را در زیر و بالای PH6 رشد کردند ، نانوکریستال های Cu ، monodisperse بودند و در غلظت بالا فشرده می شود ، همانطور که در تصویر TEM در شکل 2a سمت چپ نشان داده شد. یک تصویر بزرگ شده TEM شکل نانوکریستال Cu ایزوتروپیک در PH6 نمایش می دهد. در این ترتیب PH ، نانوکریستال های Cu در یک قطر متوسط 10nm (در شکل 2a

سمت راست) رشد پیدا کردند که به وسیله تصاویر TEM مشخص شدند. پپتید HG12 از نانوکریستال های Cu روی نانوتیوب ها از اکسیداسیون محافظت کند.

یک تفاوت در رشد نانوکریستال Cu وقتی مشاهده شد که نانوتیوب های پپتید HG12 با Cu(II) بین PH7 و PH10 کاهش پیدا کردند. در این دامنه PH، میانگین قطر متوسط نانوکریستال های Cu به 30nm افزایش پیدا کردند (شکل 2b سمت چپ)، اگر چه توزیع سایز آماری نانوکریستال های Cu در

شرایط اساسی عموماً monodisperse است (شکل 2b سمت راست)

نانوکریستال های Cu رشد یافته روی نانوتیوب های پپتید HG12 در PH8. تفاوت مهم ساختارهای الکترونیکی بین 10nm نانوتیوب پوشیده از نانوکریستال Cu در طیف جذب UV مرئی مشاهده شد (شکل ۳).

ماکسیمم جذب 30nm نانوتیوب پوشیده از نانوکریستال Cu، 620nm (شکل 3b) به 585nm برای 10nm نانوتیوب پوشیده از نانوکریستال Cu تغییر پیدا کرد. (شکل 3a)

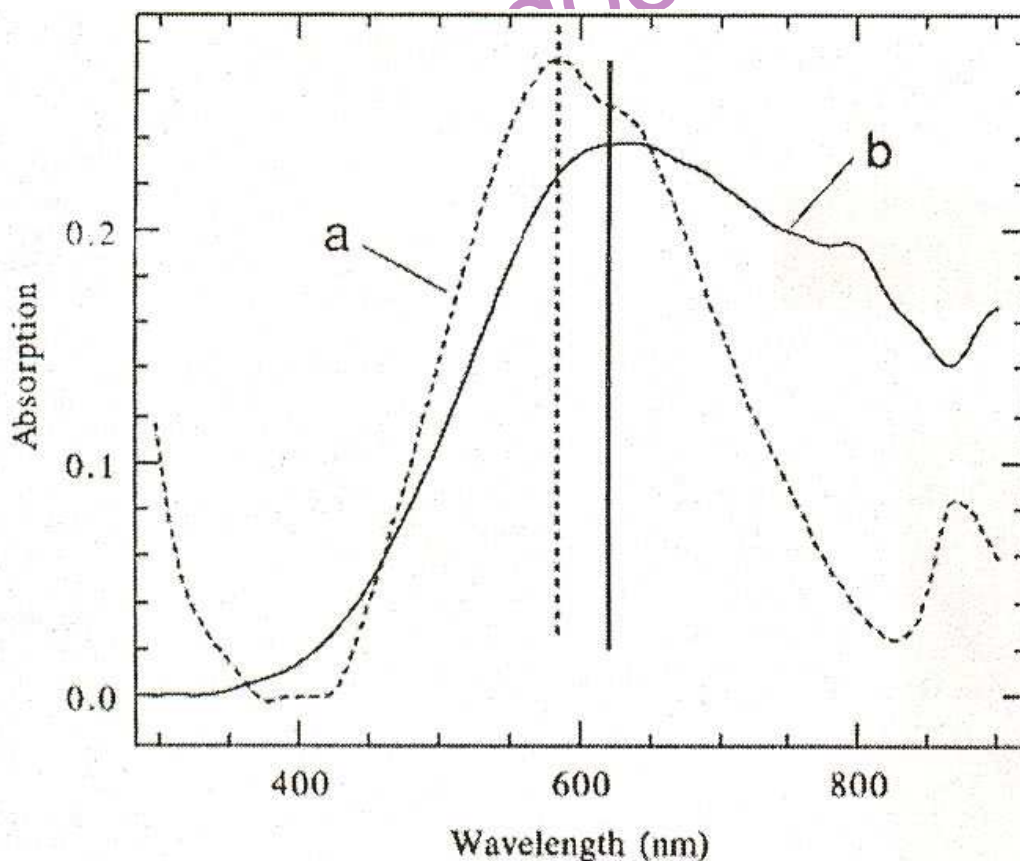

Fig. 3. UV-visible spectra of the nanotubes coated with Cu nanocrystals in a diameter of 10 nm, grown in pH 6 solution (dotted line) (a) and Cu nanocrystals in a diameter of 30 nm, grown in pH 8 solution (solid line) (b).

این تفاوت نشان می دهد که اندازه نانوکریستال Cu روی نانوتیوب ها ، به وسیله تغییر PH کنترل می شود و خاصیت الکترونیکی نانوتیوب را تغییر

می دهد. برای اینکه تایید کنیم که پیتید HG12 یک نقش را در کنترل کردن اندازه نانوکریستال های Cu روی نانوتیوب مسلماً اندازه و mono dispersity نانوکریستال های Cu را تبدیل می کند.

آزمایش کنترل دیگر انجام شد تا نقش نانوتیوب های قالب را در رشد نانوکریستال Cu تایید کند. در این زمان ما نانوکریستال های Cu را در محلول پتید HG12 بدون نانوتیوب های قالب تولید می کنیم. تصویر TEM در شکل 4a نانوکریستال های Cu رشد یافته در محلول پتید HG12 در PH6 را نشان می دهد. قطر متوسط نانوکریستال های 14nm رشد یافته در محلول رشد PH6 بود که به اندازه نانوکریستال های Cu که روی نانوتیوب های پتید HG12 تشکیل شده اند ، شباهت دارد. اما توزیع اندازه جزئی شکل 4a نسبت به موردی که در نانوتیوب های پتید HG12 مشاهده شد ، polydisperse بیشتری دارد. این مقایسه نشان می دهد که monodispersity نانوکریستال های Cu به وسیله نانوتیوب های قالب منظم می شوند. وقتی که ما رشد نانوکریستال Au را روی نانوتیوب های پوشیده از پتید HRE شرح دادیم ، در فاصله گذاری منظم پتید HRE مشاهده شد که برای کنترل اندازه نانوکریستال های Au مناسب هستند. بنابراین منطقی است که monodispersity نانوکریستال های Cu روی نانوتیوب های پتید HG12 در دامنه Ph پایین تری با همان رشد مکانیزم که نانوکریستال های Cu بین زنجیره های پتید HG12 با فاصله منظم روی نانوتیوب ها رشد می

کنند، منظم می شود. وقتی همان آزمایش نانوتیوب در $\text{PH}=8$ انجام شده .

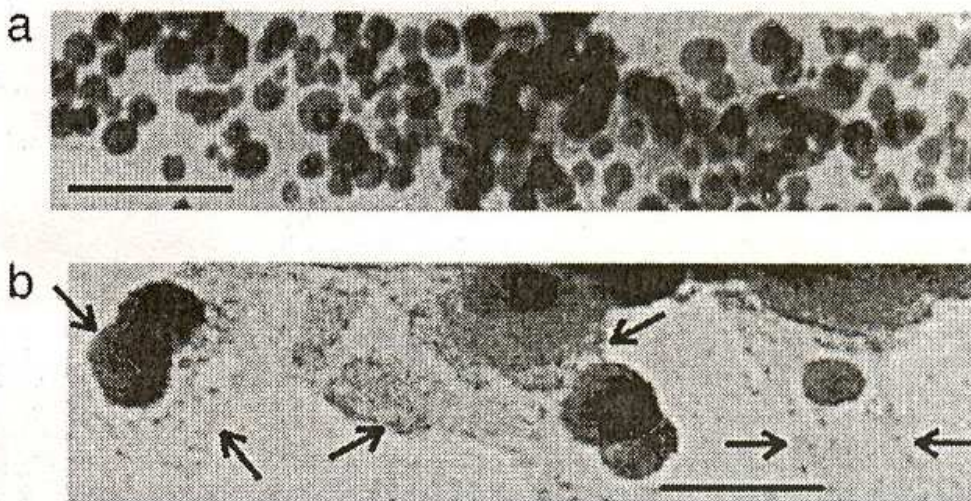

Fig. 4. TEM images of the Cu nanocrystals grown in the HG12 peptide solution without the template nanotubes at pH 6 (a) and at pH 8 (b). Arrows show the edges of aggregated HG12 peptides. (Scale bar = 100 nm.)

نانوکریستال های Cu در یک قطر متوسط 50nm رشد کردند (شکل 4b) که

شباهت را به اندازه نانوکریستال Cu نشان می دهد که در نانوتیوب های پپتید

HG12 مشاهده شد. در این شرایط اساسی، پپتیدهای HG12 برای تراکم

یافتن که بین فلش ها در شکل 4b نشان داده شده اند. این مشاهده مطرح

می کند که پپتیدهای HG12 نیز از روی نانوتیوب ها جمع می شوند تا رشد

نانوکریستال های Cu بزرگتر را در دامنه PH بالاتری به وجود آورند.

وقتی نانوکریستال های Au روی نانوتیوب های پوشیده با پپتید HRE متوالی

رشد یافتند، اندازه نانوکریستال Au با تغییر PH غیر قابل تغییر بود (به علت

استحکام پپتید HRE). به علت اینکه اندازه نانوکریستال های Cu روی

نانوتیوب های پپتید HG12 به وسیله تغییر PH تغییر پیدا کرد. احتمال می رود که ترکیب پپتید HG12 و Cu(II) تغییر شکل را روی نانوتیوب ها بین دامنه PH پایین تر و دامنه PH بالاتر طی می کند. این تغییر شکل به وسیله مولکول های پپتید HG12 آزاد در محلول آب با Cu(II) تشکیل شد و به شکل فشرده به وسیله پیوند بین هیستیدها و Cu(II) در دامنه PH پایین تر تا شد. در صورتی که ترکیب پپتید HG12 و Cu(II) در دامنه PH بالاتر متراکم شدند. برای تایید اینکه این تغییر شکل پپتید به وسیله تغییر PH در نانوتیوب

ها نیز رخ بدهد، طیف IR پپتید HG12 و Cu(II) روی نانوتیوب ها در PH6,PH8 در شکل ۵ مقایسه شدند.

آمید گلیسین که از ترکیب N(Gly)-Cu(II)-N(His) ساخته شد (شکل ۵) نشان می دهد که یون های Cu کمتر آمیدهای گلیسین را در شرایط اساسی قرار می دهد. حداکثر $1/625 \text{ cm}$ جنبش آمید استحکام به وسیله دسته بندی هیدروژن می باشد و افزایش شدت IR به وسیله افزایش PH نشان می دهد

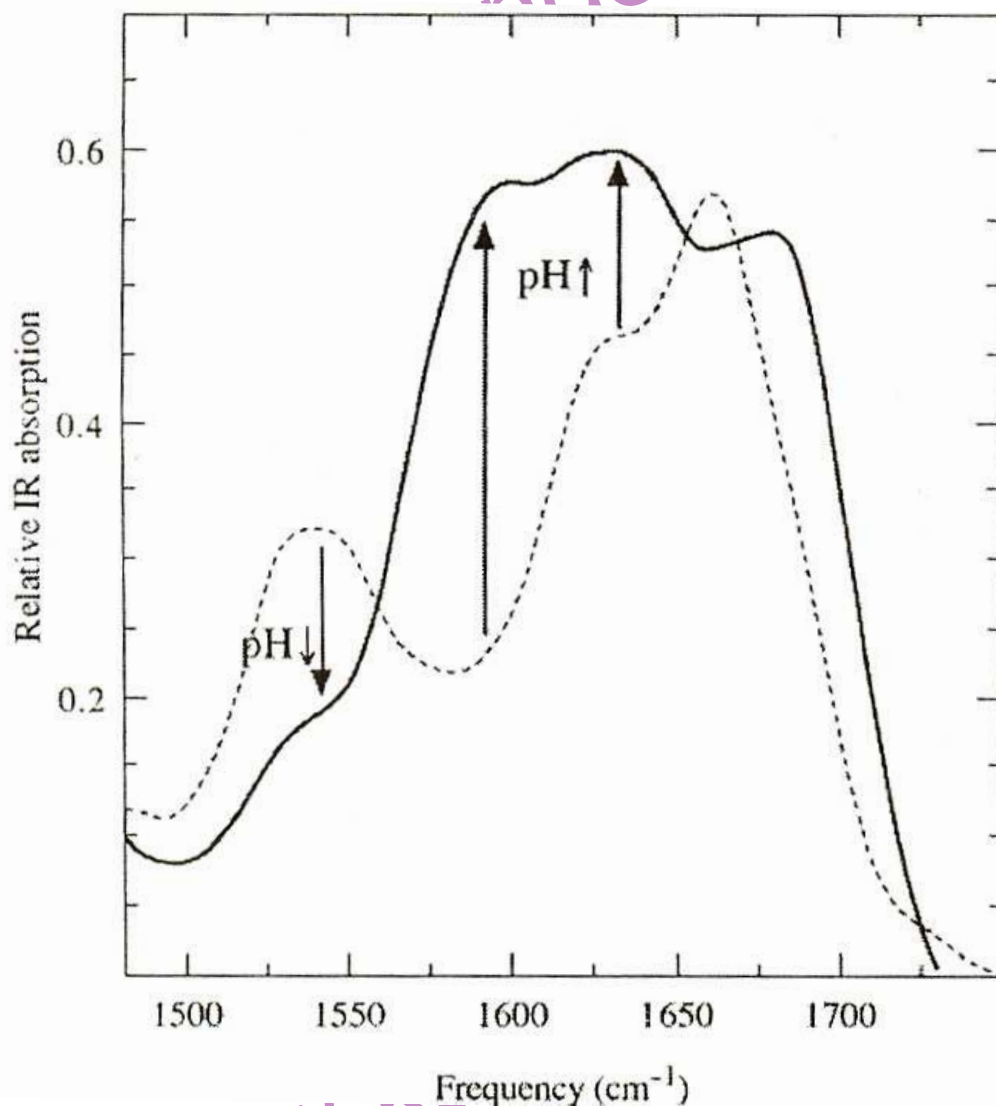

Fig. 5. IR spectra of the HG12 peptide-Cu(II) complexes on the nanotubes at pH 6 (dotted line) and pH 8 (solid line).

که زنجیره های پپتید HG12 روی نانوتیوب ها در دامنه PH بالاتر متراکم شدند. افزایش شدت IR در حداکثر $1/604\text{cm}^{-1}$ به وسیله افزایش PH به واسطه شکل مولکولی N(His)-Cu(II)N(His) بین زنجیره های پپتید به وسیله تراکم آنها می باشد. اگر چه تجربه این جنبش مکانیزم رشد Cu کامل،

مخالف تغییر PH روی نانوتیوب ها را آشکار نمی کند.

ترکیب این تجزیه و آزمایشات کنترل در شکل ۴ تایید می کند که تراکم پپتید

یکی از فاکتورها بهم کنترل اندازه نانوکریستال Cu می باشد. این فرضیه در

شکل ۶ خلاصه شده است. در دامنه PH پایین تر Cu(II) با هیستیدین ها

هماهنگ است تا پپتید HG12 را روی نانوتیوب ها قرار دهد.

این شکل تا شده ترکیب پپتید HG12 و Cu(II) از شکل ترکیبی که در توقف

جود داشت ، تعدیل می شود.

در دامنه PH بالاتر دشته های مولکولی His-Cu(II)-His بین پپتیدهای

HG12 هم جوار روی نانوتیوب تشکیل می شوند تا نانو کریستال Cu را بین

محل های اجتماع پپتید HG12 در مرکز قرار دهد. (شکل ۶ سمت راست)

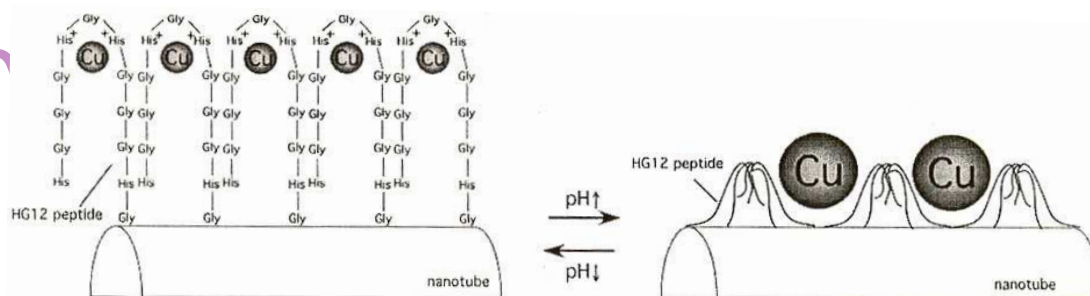

Fig. 6. A proposed structure of the Cu nanocrystal-HG12 peptide complex on the template nanotube.

شکل پپتید در شکل ۶ سمت راست ممکن است فضا را برای رشد نانوکریستال هایی که رشد نانوکریستال Cu بزرگتر را در شرایط اساسی موجب می شود ، افزایش دهد. درجه اجتماع زنجیره پپتید به نظر می رسد که روی تمام سطح نانوتیوب یکنواخت باشد و جنبش آن در اجتماع های زنجیره پپتید HG12 برای مرکز نانوکریستال Cu روی نانوتیوب ها می شود.

در نتیجه نانوکریستال های Cu می توانند در اندازه های مختلف از طریق تغییرات شکل پپتید HG12 روی نانوتیوب ها و به وسیله ارزش PH کنترل شود. این سیستم ممکن است به عنوان نانوتیوب های سخت باشد که می تواند خاصیت های الکترونیکی آنها را به وسیله کنترل های محیطی ساده گسترش دهد و به عنوان قالب های ساختاری سخت برای کاربردهای میروالکترونیکی ، حس گرها و کاتالیتیک به کار برود.

مراجعه
شماره

PNAS

Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America www.pnas.org

Cu nanocrystal growth on peptide nanotubes by biomineralization: Size control of Cu nanocrystals by tuning peptide conformation

Ipsita A. Banerjee, Lingtao Yu, and Hiroshi Matsui

PNAS 2003;100;14678-14682; originally published online Nov 25, 2003;
doi:10.1073/pnas.2433456100

This information is current as of December 2006.

Online Information & Services	High-resolution figures, a citation map, links to PubMed and Google Scholar, etc., can be found at: www.pnas.org/cgi/content/full/100/25/14678
References	This article cites 19 articles, 8 of which you can access for free at: www.pnas.org/cgi/content/full/100/25/14678#BIBL This article has been cited by other articles: www.pnas.org/cgi/content/full/100/25/14678#otherarticles
E-mail Alerts	Receive free email alerts when new articles cite this article - sign up in the box at the top right corner of the article or click here.
Rights & Permissions	To reproduce this article in part (figures, tables) or in entirety, see: www.pnas.org/misc/rightperm.shtml
Reprints	To order reprints, see: www.pnas.org/misc/reprints.shtml

Notes:

Cu nanocrystal growth on peptide nanotubes by biomineralization: Size control of Cu nanocrystals by tuning peptide conformation

Ipsita A. Banerjee, Lingtao Yu, and Hiroshi Matsui*

Department of Chemistry and Biochemistry, Hunter College and the Graduate Center, The City University of New York, 695 Park Avenue, New York, NY 10021

Edited by Mildred S. Dresselhaus, Massachusetts Institute of Technology, Cambridge, MA, and approved October 2, 2003 (received for review June 6, 2003)

With recent interest in seeking new biologically inspired device-fabrication methods in nanotechnology, a new biological approach was examined to fabricate Cu nanotubes by using sequenced histidine-rich peptide nanotubes as templates. The sequenced histidine-rich peptide molecules were assembled as nanotubes, and the biological recognition of the specific sequence toward Cu lead to efficient Cu coating on the nanotubes. Cu nanocrystals were uniformly coated on the histidine-incorporated nanotubes with high packing density. In addition, the diameter of Cu nanocrystal was controlled between 10 and 30 nm on the nanotube by controlling the conformation of histidine-rich peptide by means of pH changes. Those nanotubes showed significant change in electronic structure by varying the nanocrystal diameter; therefore, this system may be developed to a conductivity-tunable building block for microelectronics and biological sensors. This simple biomineralization method can be applied to fabricate various metallic and semiconductor nanotubes with peptides whose sequences are known to mineralize specific ions.

The size and shape of nanocrystals have significant effects on catalytic, optical, and electronic properties (1–10). To apply nanocrystals as building blocks for practical electronic, magnetic, and optical devices, nanocrystals must be assembled. Although various nanocrystals have been assembled on flat substrates (11–17), the self-assembly of nanocrystals on cylindrical nanotube surfaces has also been reported recently (18–25). When the coupling strength of overlapped wave functions between neighboring nanocrystals is tuned by compressing the lattice of nanocrystals, the range of tuning the electronic structures is considerable because the overlap depends exponentially on the interdot distance and the size (26, 27). If nanocrystals can be formed on nanotube geometry in controlled diameters and packing densities, one may be able to produce nanotubes with tunable electronic properties from one type of nanocrystal. Although this type of material is expected to serve as a smart building block to interconnect nanometer-sized electronic components in microelectronics and biological/chemical sensors, the controls of nanocrystal size and packing density are not straightforward on nanotubes.

Biological systems control mineralizations and nanocrystal synthesis of various metals in exact shapes and sizes with high reproducibility and accuracy (28–33). Therefore, it is logical to use biological nanotubes as templates on which to grow monodisperse nanocrystals by biomineralization (20, 23, 34–38). Complexation of metals and histidine-containing peptides has been studied extensively because their high affinities to metal ions damage central nervous systems by altering peptide conformations into abnormal forms, and this protein deformation may cause Parkinson's disease and Alzheimer's disease (39). Therefore, a nanotube form of the sequenced histidine-rich peptides has potential to serve as an efficient template for metallic nanotube synthesis, because the specific sequences of peptides mineralize specific metals/semiconductors to pro-

duce highly crystalline nanocrystals (32, 40–43). In addition, the peptide conformations and charges on nanotubes, which can be controlled by experimental conditions such as pH, ion concentration, and temperature, determine the size and packing density of nanocrystals (23, 40, 44–46). Therefore, the size and packing density of nanocrystals on histidine-rich peptide nanotube surfaces are potentially controlled by simply tuning those experimental conditions. Because metallic nanocrystals in diameters <10 nm are in the size domain to observe a significant conductivity change by tweaking the nanocrystal size (11, 47, 48), this system may be developed to a conductivity-tunable nanotube-building block.

By applying this principle, we have mineralized Au nanocrystals on the sequenced peptide [Ala-His-His-Ala-His-His-Ala-Ala-Asp (HRE)]-functionalized nanotubes, and the packing density of Au nanocrystals was controlled by pH of the growth solution (23). Although the charge-distribution change of the sequenced HRE peptides by pH change controlled the Au nanocrystal-packing density, the Au nanocrystal size was constant over various pH values, because the conformation of HRE peptide could not be altered by pH change because of the stiffness of HRE peptide backbone (49).

Here we report Cu nanocrystal growth on the nanotubes functionalized by a histidine-rich peptide, whose sequence is His-Gly-Gly-Gly-His-Gly-His-Gly-Gly-Gly-His-Gly (HG12). The fabrication process is illustrated in Fig. 1. In brief, the sequenced HG12 peptides were immobilized onto amide groups of the template nanotubes, self-assembled from bolaamphiphile peptide monomers (50), by hydrogen bonding (Fig. 1*a*) (51). Then, the HG12 peptides coordinate Cu(II) as the nucleation site (Fig. 1*b*) for further Cu nanocrystal growth by reduction of trapped ions (Fig. 1*c*). This peptide sequence has been reported to fold into multiple conformations by coordinating Cu ions at various positions, dependent on pH values (39). Therefore, the HG 12 peptide, immobilized on the nanotube surfaces, has potential to control the size of Cu nanocrystals due to the flexible conformations by way of pH change. Indeed, we observed that the pH change altered the HG12 peptide conformation and the grown Cu nanocrystal size on the nanotube, shown by Fourier transform IR spectroscopy and transmission electron microscopy (TEM). Although the self-assembly of Cu nanocrystals on flat substrates has been studied extensively for microelectronic, sensor, and catalytic applications (7, 52, 53), this study is a previously uninvestigated example of growing monodisperse and isotropic Cu nanocrystals on the nanotube surfaces by biomineralization.

This paper was submitted directly (Track II) to the PNAS office.

Abbreviations: HRE, Ala-His-His-Ala-His-His-Ala-Ala-Asp; HG12, His-Gly-Gly-Gly-His-Gly-His-Gly-Gly-Gly-His-Gly; TEM, transmission electron microscope.

*To whom correspondence should be addressed. E-mail: hmatsui@hunter.cuny.edu.

© 2003 by The National Academy of Sciences of the USA

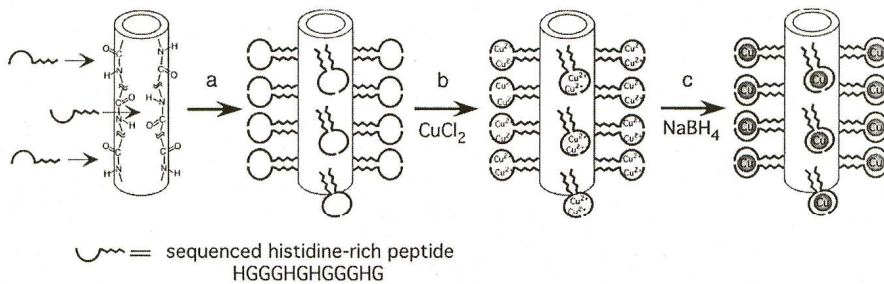

Fig. 1. Scheme of the Cu nanotube fabrication. (a) Immobilization of the sequenced HG12 peptide at the amide-binding sites of the template nanotubes. (b) The Cu ion-HG12 peptide complexation on the nanotube surfaces. (c) Cu nanocrystal growth on the nanotubes nucleated at Cu ion-binding sites after reducing trapped Cu ions with NaBH_4 .

Materials and Methods

To prepare templates for the Cu nanocrystal coating, bis(*N*- α -amido-glycylglycine)-1,7-heptane dicarboxylate molecules (10 mM) were self-assembled into nanotubes in a citric acid/

NaOH (pH 5.5) solution. Details of this bolaamphiphile peptide monomer synthesis and the nanotube self-assembly have been described (50, 54, 55). The HG12 peptide was sequenced by Applied Biosystems Peptide Synthesizer 432A

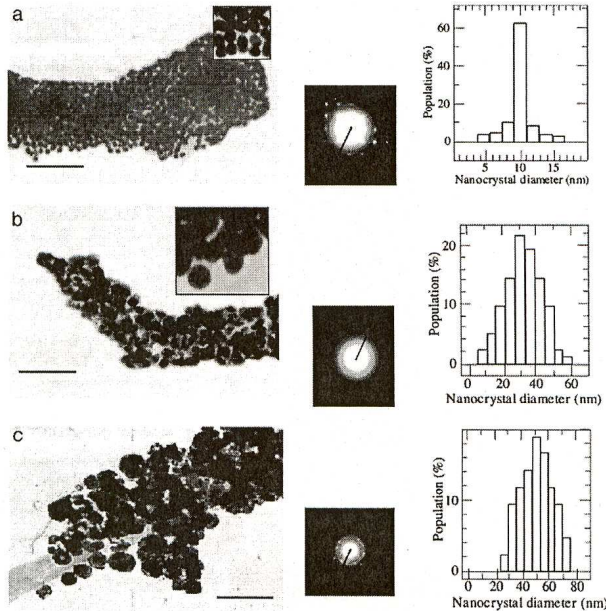

Fig. 2. (a) Cu nanocrystals grown on the nanotube at pH 6. (Left) TEM image. (Center) Electron-diffraction pattern. (Right) Size distribution. (Inset) The TEM image in higher magnification. (b) Cu nanocrystals grown on the nanotube at pH 8. (Left) TEM image. (Center) Electron-diffraction pattern. (Right) Size distribution. (Inset) The TEM image in higher magnification. (c) Cu nanocrystals grown on the nanotube without the HG12 peptide at pH 6. (Left) TEM image. (Center) Electron-diffraction pattern. (Right) Size distribution. (Scale bar = 100 nm.)

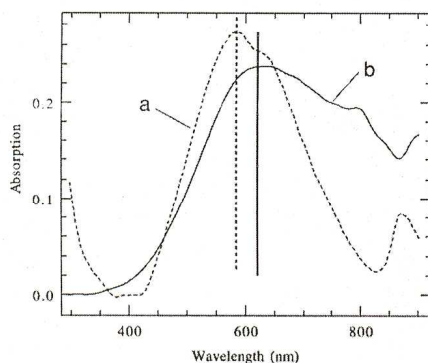

Fig. 3. UV-visible spectra of the nanotubes coated with Cu nanocrystals in a diameter of 10 nm, grown in pH 6 solution (dotted line) (a) and Cu nanocrystals in a diameter of 30 nm, grown in pH 8 solution (solid line) (b).

and purified by using Beckman 110 HPLC equipped with a C-18 reverse-phase chromatographic column at the Center for Study of Gene Structure and Function, City University of New York. To immobilize the HG12 peptide on the template nanotubes, 50 μ l of the HG12 peptide solution in buffer was incubated to 100 μ l of the nanotube solution, and the HG12 peptides were bound on amide sites of the nanotube surfaces by means of hydrogen bonding (Fig. 1a). The reaction mixture was then stirred slowly for 24 h, the coated nanotubes were washed with deionized water to remove any unbound HG12 peptides, and then centrifuged for 30 min (14,500 rpm) to collect the HG12 peptide-coated nanotubes. The HG12 peptide coating on the nanotubes was confirmed by using a Raman microscope and atomic force microscope (23). To grow Cu nanocrystals on the HG12 peptide nanotubes, 50 μ l of 50 mM CuCl₂ solution was added to the peptide nanotube solution to form Cu(II)-HG12 complexes on the nanotubes to create Cu nanocrystal nucleation sites (Fig. 1b). The concentration of Cu(II) was maintained at a metal-to-ligand ratio of 1:1 [0.0012 mM Cu(II)], and the pH was varied between 4 and 10 to study the pH effect on Cu nanocrystal growth. In all cases, the reaction mixtures were allowed to sit undisturbed overnight under nitrogen to complete Cu-ion immobilization on the nanotubes. The Cu(II) on the peptide nanotubes was then reduced by 50 μ mol of NaBH₄ to produce Cu nanocrystals (Fig. 1c). This reduction step was carried out under nitrogen, and the resulting solutions were aged for 24 h after reduction with sodium borohydride. After 24 h, the nanotubes were washed with nanopure water and then centrifuged twice to remove the excess reducing agent and nanocrystals that were not coated on the nanotubes. The nanotube solutions (3–5 μ l) were then dropped on TEM grids for further analysis by TEM (model JEOL 1200 EX). Two sets of control experiments were carried out as follows. In the first set, Cu nanocrystals were grown directly on the neat nanotubes at pH 6 with no HG12 peptides coating on the nanotubes. The experimental condition was the same as above except that no HG12 was coated on the nanotubes before incubating Cu ions. In the second set, 50 μ l of 50 mM CuCl₂ solution was incubated with 50 μ l of the peptides in buffer solutions of pH 6 and pH 8 under nitrogen in the absence of the nanotubes. These solutions were then

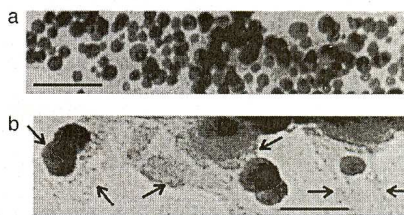

Fig. 4. TEM images of the Cu nanocrystals grown in the HG12 peptide solution without the template nanotubes at pH 6 (a) and at pH 8 (b). Arrows show the edges of aggregated HG12 peptides. (Scale bar = 100 nm.)

reduced by sodium borohydride and washed in the same procedure as above. These samples were analyzed by TEM.

Results and Discussion

Because the charge distribution of histidine changes dramatically at about pH 6 (56), the HG12 is expected to undergo a significant conformation change below and above pH 6. When Cu nanocrystals were grown on the HG12 peptide nanotubes between pH 4 and pH 6, the Cu nanocrystals were monodisperse and packed in high density as shown in the TEM image in Fig. 2a Left. Inset, a magnified TEM image, shows the isotropic Cu nanocrystal shape at pH 6. In this pH range, the Cu nanocrystals were grown in an average diameter of 10 nm (Fig. 2a Right), determined by the TEM images. The electron-diffraction pattern of Cu nanocrystals on the nanotubes shows (111) and (220) planes for a face-centered-cubic crystal (Fig. 2a Center). The diffraction pattern of copper oxide was not observed in Fig. 2a, and the HG12 peptide seems to protect the Cu nanocrystals on the nanotubes from oxidation (52, 53).

A striking difference in Cu nanocrystal growth was observed when the HG12 peptide nanotubes with Cu(II) were reduced between pH 7 and pH 10. In this pH range, the average diameter of Cu nanocrystals was increased to 30 nm (Fig. 2b Left). Although the statistical size distribution of Cu nanocrystals in the basic condition is fairly monodisperse in general (Fig. 2b Right), those Cu nanocrystals were less monodisperse than the Cu nanocrystals grown in the pH range between 4 and 6. The electron-diffraction pattern of Cu nanocrystals grown on the HG12 peptide nanotubes at pH 8 (Fig. 2b Center) shows that the crystallinity of those Cu nanocrystals is equivalent to the Cu nanocrystals in the acidic condition except for the orientation of nanocrystals, which is more aligned in the acidic condition. The significant difference of electronic structures between the 10-nm Cu nanocrystal-coated nanotube and the 30-nm Cu nanocrystal-coated nanotube was also observed in UV-visible absorption spectra (Fig. 3). The absorption maximum of the 30-nm Cu nanocrystal-coated nanotube, 620 nm (Fig. 3b), was shifted to 585 nm for the 10-nm Cu nanocrystal-coated nanotube (Fig. 3a). This comparison indicates that the Cu nanocrystal size on the nanotubes, controlled by the pH change, alters the electronic property of nanotube.

To confirm that the HG12 peptide plays a role in controlling the size of Cu nanocrystals on the nanotube, we examined a control experiment to grow Cu nanocrystals on the template nanotubes without the HG12 peptide at pH 6 in the same procedure described above. The Cu nanocrystals were grown in much larger sizes, 50 nm in an average diameter, and they were polydisperse, as shown in Fig. 2c Left and Right. The Cu nanocrystals grown without the HG12 peptide are less oriented, as shown in the diffraction pattern (Fig. 2c Center).

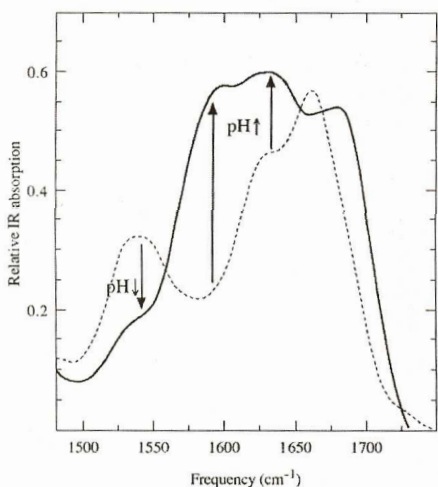

Fig. 5. IR spectra of the HG12 peptide-Cu(II) complexes on the nanotubes at pH 6 (dotted line) and pH 8 (solid line).

The comparison between Fig. 2 *a* and *c* indicates that the HG12 peptide on the nanotube certainly regulates the size and the monodispersity of Cu nanocrystals.

Another control experiment was examined to confirm the role of template nanotubes in the Cu nanocrystal growth. This time, we produced Cu nanocrystals in the HG12 peptide solution without the template nanotubes. The TEM image in Fig. 4*a* shows Cu nanocrystals grown in the HG12 peptide solution at pH 6. The average diameter of Cu nanocrystals was 14 nm grown in the pH 6 growth solution, which is similar to the size of Cu nanocrystals formed on the HG12 peptide nanotubes. But the particle-size distribution of Fig. 4*a* is more polydisperse than the one observed on the HG12 peptide nanotubes. This comparison indicates that the monodispersity of Cu nanocrystals is regulated by the template nanotubes. When we reported Au nanocrystal growth on the sequenced HRE peptide-coated nanotubes, the regular spacing of the HRE peptide binding on the nanotube was observed to be

crucial to control the monodispersity and size of Au nanocrystals (49). Therefore, it is reasonable that the monodispersity of Cu nanocrystals on the HG12 peptide nanotubes in the lower pH range is also regulated with the same growth mechanism that Cu nanocrystals are grown between the regularly spaced HG12 peptide chains on the nanotubes. When the same nonnanotube experiment was examined at pH = 8, Cu nanocrystals were grown in an average diameter of 50 nm (Fig. 4*b*), which shows the trend similar to the Cu nanocrystal size observed on the HG12 peptide nanotubes. In this basic condition, the HG12 peptides were found to aggregate, shown between arrows in Fig. 4*b*. This observation suggests that the HG12 peptides also aggregate on the nanotubes to induce the larger Cu nanocrystal growth in the higher pH range.

When Au nanocrystals were grown on the sequenced HRE peptide-coated nanotubes, the Au nanocrystal size was unchangeable with pH change because of the rigidity of HRE peptide backbone (49). Because the size of Cu nanocrystals was changed on the HG12 peptide nanotubes by pH change, it is likely that the HG12 peptide-Cu(II) complex undergoes the conformation change on the nanotubes between the lower pH range and the higher pH range. This conformation change is supported by the report that the free HG12 peptide molecules in aqueous solution formed complexes with Cu(II) and folded into the compact form by means of ligation between histidines and Cu(II) in the lower pH range, whereas the HG12 peptide-Cu(II) complexes were aggregated in the higher pH range (39, 57). To confirm that this peptide conformation change by pH change also occurs on the nanotubes, Fourier transform IR spectra of the HG12 peptide-Cu(II) complexes on the nanotubes at pH 6 and pH 8 were compared in Fig. 5. The glycine amide I mode of the N(Gly)-Cu(II)-N(His) complex at 1,657 cm^{-1} in pH 6 (Fig. 5, dotted line) is blue-shifted to 1,674 cm^{-1} in pH 8 (Fig. 5, solid line), indicating that fewer Cu ions bind the glycine amides in the basic condition (58). The 1,625 cm^{-1} peak is the amide vibration of β -sheet conformation of peptide backbone aggregation by hydrogen bonding (57, 60), and the increase of this IR intensity by increasing pH indicates that the HG12 peptide chains on the nanotubes were aggregated in the higher pH range. The increase of IR intensity at a 1,604 cm^{-1} peak by pH increase is due to the formation of intermolecular N(His)-Cu(II)-N(His) bonds between the peptide chains by means of the aggregation (57, 58). This observation is consistent with the loss of IR intensity at a 1,550 cm^{-1} peak, the imidazole side chain vibrational mode of histidine without the Cu(II) ligation, by way of pH increase (61). Although this vibrational analysis does not reveal the complete Cu growth mechanism vs. pH change on the nanotubes, the combination of this analysis and the control experiments in Fig. 4 strongly supports the hypothesis that the peptide aggregation is one of

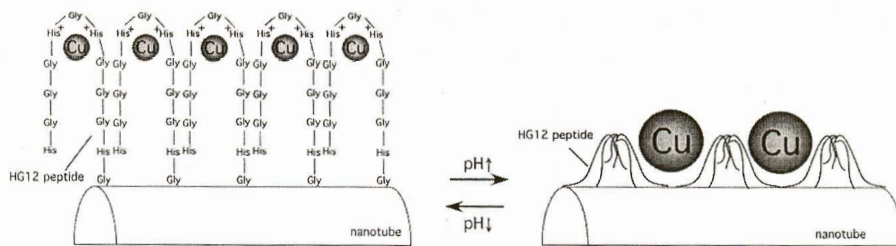

Fig. 6. A proposed structure of the Cu nanocrystal-HG12 peptide complex on the template nanotube.

the major factors controlling the size of Cu nanocrystal. This hypothesis is summarized in Fig. 6. In the lower pH range, Cu(II) is coordinated with histidines and glycines to fold the HG12 peptides on the nanotubes, and Cu nanocrystals nucleate on the folded peptide chains (Fig. 6 Left). This folded conformation of the HG12 peptide-Cu(II) complex is adapted from the complex conformation observed in the free suspension (39, 57). The compacted HG12 peptide chain by folding may also contribute reduction of the aggregation between the regularly spaced peptide chains on the nanotubes. In the higher pH range, intermolecular His-Cu(II)-His bonds are formed between the neighboring aggregated HG12 peptides on the nanotube to nucleate Cu nanocrystals between the HG12 peptide aggregates (Fig. 6 Right). The peptide configuration in Fig. 6 Right may increase the space to grow Cu nanocrystals, which induces larger Cu nanocrystal growth in the basic condition. The degree of peptide chain aggregation seems not

to be uniform on the entire nanotube surface, and the variation in the peptide chain aggregations likely induces the uneven HG12 peptide chain spacing for the Cu nanocrystal nucleation on the nanotubes, which makes Cu nanocrystals less mono-disperse in the higher pH range.

In conclusion, Cu nanocrystals can be mineralized in different sizes via the HG12 peptide conformation changes on the nanotubes, controlled by pH values. This system may be developed as smart nanotubes that can tune their electronic properties by simple environmental controls and applied as smart building blocks for microelectronic, sensor, and catalytic applications.

We thank Prof. K. Fath at Core Facilities for Imaging Cellular and Molecular Biology at Queens College, City University of New York, for the use of the transmission electron microscope and Mr. C. Matthaeus and Dr. M. Diem at Hunter College, City University of New York, for the assistance with Fourier transform IR studies. This work was supported by U.S. Department of Energy Grant DE-FG-02-01ER45935.

- Puntes, V. F., Krishnan, K. M. & Alivisatos, A. P. (2001) *Science* **291**, 2115-2117.
- Puntes, V. F., Zanchet, D., Erdonmez, C. K. & Alivisatos, A. P. (2002) *J. Am. Chem. Soc.* **124**, 12874-12880.
- El-Sayed, M. A. (2001) *Acc. Chem. Res.* **34**, 257-264.
- Sun, Y. & Xia, Y. (2002) *Science* **298**, 2176-2179.
- Ertl, G. & Knozinger, H. (1997) *Handbook of Heterogeneous Catalysis* (Wiley, New York).
- Wang, Z. L., Dai, Z. R. & Sun, S. H. (2000) *Adv. Mater.* **12**, 1944-1946.
- Hansen, P. L., Wagner, J. B., Helveg, S., Rostrup-Nielsen, J. R., Clausen, B. S. & Topsøe, H. (2002) *Science* **295**, 2053-2055.
- Jin, R. C., Cao, Y. W., Mirkin, C. A., Kelly, K. L., Schatz, G. C. & Zheng, J. G. (2001) *Science* **294**, 1901-1903.
- Gou, L. F. & Murphy, C. J. (2003) *Nano Lett.* **3**, 231-234.
- Filankembo, A. & Pileni, M. P. (2000) *Appl. Surf. Sci.* **164**, 260-267.
- Murray, C. B., Kagan, C. R. & Bawendi, M. G. (2000) *Annu. Rev. Mater. Sci.* **30**, 545-610.
- Whetten, R. L., Shafiqullin, M. N., Khoury, J. T., Schaaff, T. G., Vezmar, I., Alvarez, M. M. & Wilkinson, A. (1999) *Acc. Chem. Res.* **32**, 397-406.
- Markovich, G., Collier, C. P., Henrichs, S. E., Remacle, F., Levine, R. D. & Heath, J. R. (1999) *Acc. Chem. Res.* **32**, 415-423.
- Korgel, B. A., Fullam, S., Connolly, S. & Fitzmaurice, D. (1998) *J. Phys. Chem. B* **102**, 8379-8388.
- Foster, S. & Antonietti, M. (1998) *Adv. Mater.* **10**, 195-217.
- Talajin, D. V., Schevchenko, E. V., Kornowski, A., Gaponik, N., Haase, M., Rogach, A. L. & Weller, H. (2001) *Adv. Mater.* **13**, 1868-1871.
- Gittins, D. I., Susha, A. S., Schoeler, B. & Caruso, F. (2002) *Adv. Mater.* **14**, 508-512.
- Dujardin, E., Peet, C., Stubbs, G., Culver, J. N. & Mann, S. (2003) *Nano Lett.* **3**, 413-417.
- Demir, M. & Stowell, M. H. B. (2002) *Nanotechnology* **13**, 541-544.
- Behrens, S., Rahn, K., Habicht, W., Bohm, K.-J., Rosner, H., Dinjus, E. & Unger, E. (2002) *Adv. Mater.* **14**, 1621-1625.
- Jiang, K., Eitan, A., Schadler, L. S., Ajayan, P. M., Siegel, R. W., Grobert, N., Mayne, M., Reyes-Reyes, M., Terrones, H. & Terrones, M. (2003) *Nano Lett.* **3**, 275-277.
- Banerjee, S. & Wong, S. S. (2002) *Nano Lett.* **2**, 195-200.
- Djalali, R., Chen, Y.-f. & Matsui, H. (2002) *J. Am. Chem. Soc.* **124**, 13660-13661.
- Matsui, H., Pan, S. & Douberly, G. E. J. (2001) *J. Phys. Chem. B* **105**, 1683-1686.
- Banerjee, I. A., Yu, L. & Matsui, H. (2003) *Nano Lett.* **3**, 283-287.
- Remacle, F. & Levine, R. D. (2000) *J. Am. Chem. Soc.* **122**, 4084-4091.
- Remacle, F., Beverly, K. C., Heath, J. R. & Levine, R. D. (2002) *J. Phys. Chem. B* **106**, 4116-4126.
- Baeuerlein, E. (2000) *Biomimetalization* (Wiley, New York).
- Mann, S. (2001) *Biomimetalization* (Oxford Univ. Press, New York).
- Niemeyer, C. M. (2001) *Angew. Chem. Int. Ed. Engl.* **40**, 4128-4158.
- Dujardin, E. & Mann, S. (2002) *Adv. Mater.* **14**, 775-788.
- Slocik, J. M., Moore, J. T. & Wright, D. W. (2002) *Nano Lett.* **2**, 169-173.
- Gardea-Torresley, J. L., Parsons, J. G., Gomez, E., Peralta-Videa, J., Troiani, H. E., Santiago, P. & Yacaman, M. J. (2002) *Nano Lett.* **2**, 397-401.
- Douglas, T. & Young, M. (1999) *Adv. Mater.* **11**, 679-681.
- Shenton, W., Douglas, T., Young, M., Stubbs, G. & Mann, S. (1999) *Adv. Mater.* **11**, 253-256.
- Lee, S. W., Mao, C. B., Flynn, C. E. & Belcher, A. M. (2002) *Science* **296**, 892-895.
- Hartgerink, J. D., Beniash, E. & Stupp, S. I. (2001) *Science* **294**, 1684-1688.
- Field, M., Smith, C. J., Awshalom, D. D., Mayes, E. L., Davis, S. A. & Mann, S. (1998) *Appl. Phys. Lett.* **73**, 1739-1741.
- Pappalardo, G., Impellizzeri, G., Bonomo, R. P., Campagna, T., Grasso, G. & Saita, M. G. (2002) *New J. Chem.* **26**, 593-600.
- Whitting, J. M., Spreitzer, G. & Wright, D. W. (2000) *Adv. Mater.* **12**, 1377-1380.
- Seeman, N. C. & Belcher, A. M. (2002) *Proc. Natl. Acad. Sci. USA* **99**, 6451-6455.
- Naik, R. R., Stringer, S. J., Agarwal, G., Jones, S. E. & Stone, M. O. (2002) *Nat. Mater.* **1**, 169-172.
- Brown, S., Sarikaya, M. & Johnson, E. (2000) *J. Mol. Biol.* **299**, 725-735.
- Whaley, S. R., English, D. S., Hu, E. L., Barbara, P. F. & Belcher, A. M. (2000) *Nature* **405**, 665-668.
- Ziegler, J., Chang, R. T. & Wright, D. W. (1999) *J. Am. Chem. Soc.* **121**, 2395-2400.
- Spreitzer, G., Whitting, J. M., Madura, J. D. & Wright, D. W. (2000) *Chem. Commun.* 209-210.
- Beverly, K. C., Sample, J. L., Sampaio, J. F., Remacle, F., Heath, J. R. & Levine, R. D. (2002) *Proc. Natl. Acad. Sci. USA* **99**, 6456-6459.
- Sample, J. L., Beverly, K. C., Chaudhari, P. R., Remacle, F., Heath, J. R. & Levine, R. D. (2002) *Adv. Mater.* **14**, 124-128.
- Djalali, R., Chen, Y.-f. & Matsui, H. (2003) *J. Am. Chem. Soc.* **125**, 5873-5879.
- Matsui, H. & Gologan, B. (2000) *J. Phys. Chem. B* **104**, 3383-3386.
- Douberly, G. E., Jr., Pan, S., Walters, D. & Matsui, H. (2001) *J. Phys. Chem. B* **105**, 7612-7618.
- Pileni, M. P. (2001) *Langmuir* **17**, 7476-7486.
- Ziegler, K. J., Doty, R. C., Johnston, K. P. & Korgel, B. A. (2001) *J. Am. Chem. Soc.* **123**, 7797-7803.
- Shimizu, T., Kogiso, M. & Masuda, M. (1996) *Nature* **383**, 487-488.
- Kogiso, M., Ohnishi, S., Yase, K., Masuda, M. & Shimizu, T. (1998) *Langmuir* **14**, 4978-4986.
- Berg, J. M., Tymoczko, J. T. & Stryer, L. (2002) *Biochemistry* (Freeman, New York).
- Casolaro, M., Chelli, M., Ginanneschi, M., Laschi, F., Muniz-Miranda, M., Papini, A. M. & Sbrana, G. (1999) *Spectrochim. Acta A* **55**, 1675-1689.
- Miura, T., Hori-i, A., Mototani, H. & Takeuchi, H. (1999) *Biochemistry* **38**, 11560-11569.
- Arrodo, J. L. R., Blanco, F. J., Serrano, L. & Goni, F. M. (1996) *FEBS Lett.* **384**, 35-37.
- Halverson, K. J., Sucholeiki, I., Ashburn, T. T. & Lansbury, P. T. (1991) *J. Am. Chem. Soc.* **113**, 6701-6703.
- Miura, T., Suzuki, K., Kohata, N. & Takeuchi, H. (2000) *Biochemistry* **39**, 7024-7031.